

ככל סוטה

עלון חס' 62 /
כפר הנשיא - 21.2.86.

מחדר החדשות מחדר החדשות מ

- * מערכת "כל סוטה" וכל עובדיה ונאמניה מגישים את ברכת האומה לשלופה, סער וענת בבואה של דניאל לאור העולם. כמו כן מיטב האיחולים לדוד מיכאל גורפצ'וב ארנברג ולשאר חברי המשפחה. כן ירבו.
- * ברוכות הבאות שלתניקיות. קליטה נעימה ועבודה פוריה.
- * את מי עוד נברך... יובל! ברוך שובך, אפילו אם לאור הנסיכות. 2000 דולר זה בסכ"ה 3.5 שנות חיטון של רווק בקבוץ - אז מה זה משנה? אפשר להתחיל לחסוך ובבוא העת לחשוב על נסיעה שניה.
- * לא אשכח להזכיר את אשר נשכח בפעם האחרונה: בנוסף לחברי ועדת בנים שהוזכרו בעלון הקודם - גם אתי אדלשטיין חברה בועדה. הסליחה איתך.
- * נסיעה טובה לשמחה שיוצאת תוך ימים ספורים לאנגליה ולמזרח. כל הכבוד לחוש ההרפתקנות הנועזת באמביציה המיוחדת לקום ולצאת ודוקא לחלק נוקשה זה של הפלנטה, ובשעה זו.
- * נסיעה טובה ומזל טוב ללס וגם למשה ועמליה ושאר הפמליה - לנישואי האחות - בדרום אפריקה.
- * איפה אודי חמודי - נהג הקופרטיב - בימים טרופים אלה? סביר להניח שהוא בנסיעות ועם זאת יש בסיס להאמין שהוא עושה את מירב המאמצים לחסוך בדמי האשל אחרת הוא שוב יכנס לחובות בגלל כמות השוקולד שהוא קונה כל השנה.
- * ואיפה אילן? אילן נסע לחפש את המכשפה מדובב. למי שלא קרא בעיתונים - במשך השבוע נכתב על היסטריה מטריפה שפקדה את מושב דובב בעקבות מכשפה שהתנפלה על מספר אנשים. סקרנותו היהודית של אילן הלכה והתחזקה. היותו סדרן תחבורה הניעה אותו לקחת מכונית ולצרף אליו עוד כמה וכמה נספחים למען לא יאלץ לשאת בנטל מחיר הדלק לבדו, ולנסוע למושב דובב באותו לילה. בדבר פרטים נא לפנות אליו.
- * יש יסוד לאמת כי מעטים הם הצעירים היודעים שחלק מהמפעל הועבר מכאן, וזאת עקב התענינותם הלקויה במוסד הכי מכניס במשק. נוסף לכך יש להאמין שרבים הם הצעירים שכלל לא יודעים או זוכרים מה היא הסיבה להעברת אגף זה של הנפעל. כי בעצם מה זה משנה מאיפה בא הכסף - כל עוד יש כסף. אם השערה זו נכונה או לא - ניתן להתווכח. אך על התענינות הצעירים בקורות הנפעל ובכלל בהרבה ממוסדות המשק - למרבה הצער יש להניח שאין פה ויכוח - פשוט אין מספיק עניין.

מחדר החדשות מחדר החדשות מחדר החדשות

* דני סיפר, בשיחה טלפונית שפגעת צפיה בטלוויזיה היה לו העונג לצפות בהופעתו המרשימה של מקס מדר שהופיע בסרט פרסומת בטלוויזיה של ניו יורק, למען עידוד התירות בישראל. דני הוסיף ואמר שאכן זה עודד אותו. אכן כן.

* גם לסטיב וריי נולד או נולדה תינוק או תינוקת מספר 2. ברכות להם ולבנם אדם וגם ל**בזל** המפוזר.

* ארנולד נכנס לעבוד בגן ומגלה הבנה יפה ותקשורת טובה עם הילדים.

* לפני שבוע נפל בחלקי התענוג להרשם לטרמפ עם גדי לתל-אביב בחמש-וחצי בבוקר. כשהתעוררתי הבחנתי שהשעה היתה כבר חמש שלושים וחמש ואני מאחרת! תפסתי התיק והמעיל וטסתי לרחבה. כשהגעתי לא היה אף אחד והתיאשתי. לפתע הגיחה מכונית ובתוכה מיכאל כהן ואוסי, שאלתי אותם אם הם ראו את גדי, בהתפעלות הם שאלו מדוע אני מחפשת את גדי, ספרתי להם שיש לי טרמפ איתו בחמש וחצי. "אם-כן" הם אמרו, "יש לך עוד ארבע שעות לחכות כי עכשיו אחת וחצי בבוקר! באופן כללי טוב להפעיל את התאים האפורים אפילו אם זה אומר התעוררות מבוהלת באמצע הלילה והמתנה לגדי בקור ובחושך באחת וחצי בבוקר. אגב, כל מי שעוד רוצה לשאול את כל השאלות הקבועות כמו: איך הולך? מצאת דירה? מה את עושה בבית? איך את מסוגלת לנסוע הלוך ושוב לתל-אביב? וכו' וכו' יכול לפנות לחמר קולינס היא מוכנה לענות לכולם בשבילי.

* לבטח שמתם לב ש"כל-סוטה" לא יוצא לאור לעיתים קרובות ועל כך היינו רוצים להעיר שהוא יוצא לאור רק כשיש מספיק חומר. כלומר - לא כותבים - לא יוצא עלוין. לפי ראות עיני מטרתו העקריות של העלוין הן יצירת קשר בין הצעירים וכן אפשרות להתבטאות מגוונת. כמו-כן, אם בכלל ניתן להעלות על הדעת אז אולי גם ליצירת התעוררות בקרב הרדומים. כל אחד יכול להחליט בעצמו מדוע טוב או לא שהעלוין יוצא לאור, אבל מה שבטוח שבקצב כזה הוא עלול להרדם.

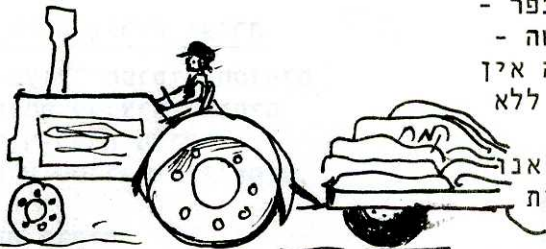
* לסיום, סכום הקברט: אין ספק שהערב בוצע בצורה מקצועית מעולה, הצד הטכני אורגן למופת, ההופעות היו מצוינות והאוכל... אוי, האוכל הטעים הזה... ההנחה נערכה מגבוה (אורן פלוס במה) והרקדן המקצועי אליסטר- (השיח) הפגין יכולת רקוד מכובדת בנוסף לרצון עז להשאר על הבמה גם כשכולם כבר ירדו.

* שבת-שלום לכולם וגם לעובדי הצאן כאשר הם, אם בין האבוסים או בין המכלאות.

בינוני בקבוצ

אומרים לאחרונה שהקבוצ מעודד בנוניות (mediocrity).
אם לא שמעת על כך וברצונך להיות מעודכן, הרי שכדאי להמשיך לקרוא
אם לא - עבור לכתבה הבאה, היא בודאי תהיה יותר הומוריסטית ונחמדה.
בגיל 6 שבועות לערך נכנס "בן משק" לראשונה ל"קולקטיב" -
בית התינוקות. מאותו רגע ועד סיום י"ב קשור הוא בחבל הטבור
לקבוצה הקטנה שבמקרה נולדה באותה שנה שבה הוא נולד. וכך פוסעים
עשרה עד עשרים "בני משק" בשביל הצר המוביל לאי שם.
אם חס וחס חלילה יפסע אחד מהם בדרך אחרת, או חלילה יחרוג מהשביל,
הרי שימצא כבר מישהו הנכון שיחזירו לתלם ולכך כל האמצעים כשרים.
(ופה נשאלת השאלה: האם אנז מוכנים לקבל חריגים לחברתנו -
חריגים מכל הבחינות?)

כתבה פעם חברת משק מכובדת בדברי הכפר
על כך שבעיה מספר אחת של חברת כפר -
הנשיא היא "מוסר העבודה" (והדגשה -
"לא סמים"). אז נכון, ללא עבודה אין
קמח, וללא קמח אין תורה. אבל גם ללא
תורה אין עבודה ובקיצור, אני לא
טרקטור! אני בן אדם ובמידה רבה אני
שואפים להביא את הבן משק להזדהות
עם הטרקטור.

אחטא. לאמת אם אשכח לציין את החוגים הרבים העומדים לרשותנו בתל חי
ציר, צילום, רקוד, פסול ועוד... אבל כמה הם הלומדים? אז נכון היד
פתוחה (!) אין איש חוסך בכל הקשור בבריאות הנפש, אבל משום מה בתחום
הלימודים, להבדיל מתחום הפסכולוגיה, מעטים הם הלוקחים מהיד הפתוחה.
אם זה טוב ואם זה רע, הרי שעוד אין בן משק אחד בוגר תואר שני ועוד
נשאר במשק.

פעם לא היה אחד בתנועה הקבוצית שלא סיים את שרותו הצבאי בתור
קצין, כביכול מפריך את כל טיעוני - היכן הבנוניות? ובכן כאשר
אתה מסיים את הצבא ועד סוף ימי חיך יזכרו לך שהיית קצין בצה"ל
- "זה בחור טוב" - יגידו - הגעת לשיא יכולתך! עכשיו תלך לכותנה
ותוכיח שאתה אחרתי".

לעומת כל מה שאמרתי, ברור לי שהקבוצ הוא המקום האידיאלי לאותו
אדם שרוצה להתפתח מבחינה אישית וכמעט אין גבול למרחב הפתוח אותו
הוא מקבל לצורך כך. אז למה כל כך מעט אנשים פרצו את דלת אמותיהם?
למה באמת הפאב הוא המקום היחידי לבלויי בערבי שישי בקבוצ כפר הנשיא
כיום? ולמה כשיש סוף סוף ערב ט"ו בשבט, שהיה נחמד מאד, בקושי הגיעו
אנשים?? אז נכון יש סיבות נוספות לאפטיות זו ונכון גם שאם הקבוצ
יעודד תחרותיות והשגיות יבואו נביאי זעם (כמוני למשל...) שתמיד
אוהבים להראות לעולם במה פשעו ובמה חטאו.

אבל קשה להתעלם מהעובדה שהקבוצ, בניגוד למטרותיו(?) ובניגוד
למאמצים ולאמצעים שהוא משקיע, מעודד כאן את הבנוניות.

אלישע.

אין צ'יקצ'יה הרורה וואו שקינעה מקארית.

"יתכתוב, תראה שאתה קיים - גלה לי כחול תראה סימן חיים"

פרושים:

אזרחות: חופש פעולה במסגרת טהורה (?)
ובלי הרגשה גם חוזרים בתשובה.

צבא:

הרסי"רים ליצנים
המערכת משוחזרת
כולם מלקקים
בצביעות שלא נגמרת.

שירה עברית צעירה

אסונות בעולם מטוסים חטופים
נוער מסומם קבוצים המומים
הזמן עובר-רכבת מדיקת
הכדור שקע, סטודנטים זועמים.

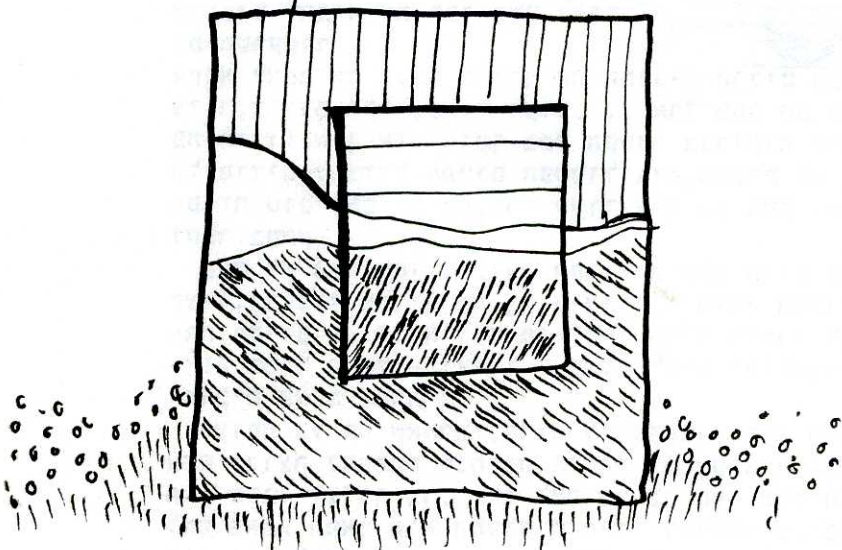
רומנטיקה עברית
משגלים בשלכת
אירוניה קלילה
ציניות בלי לכת.

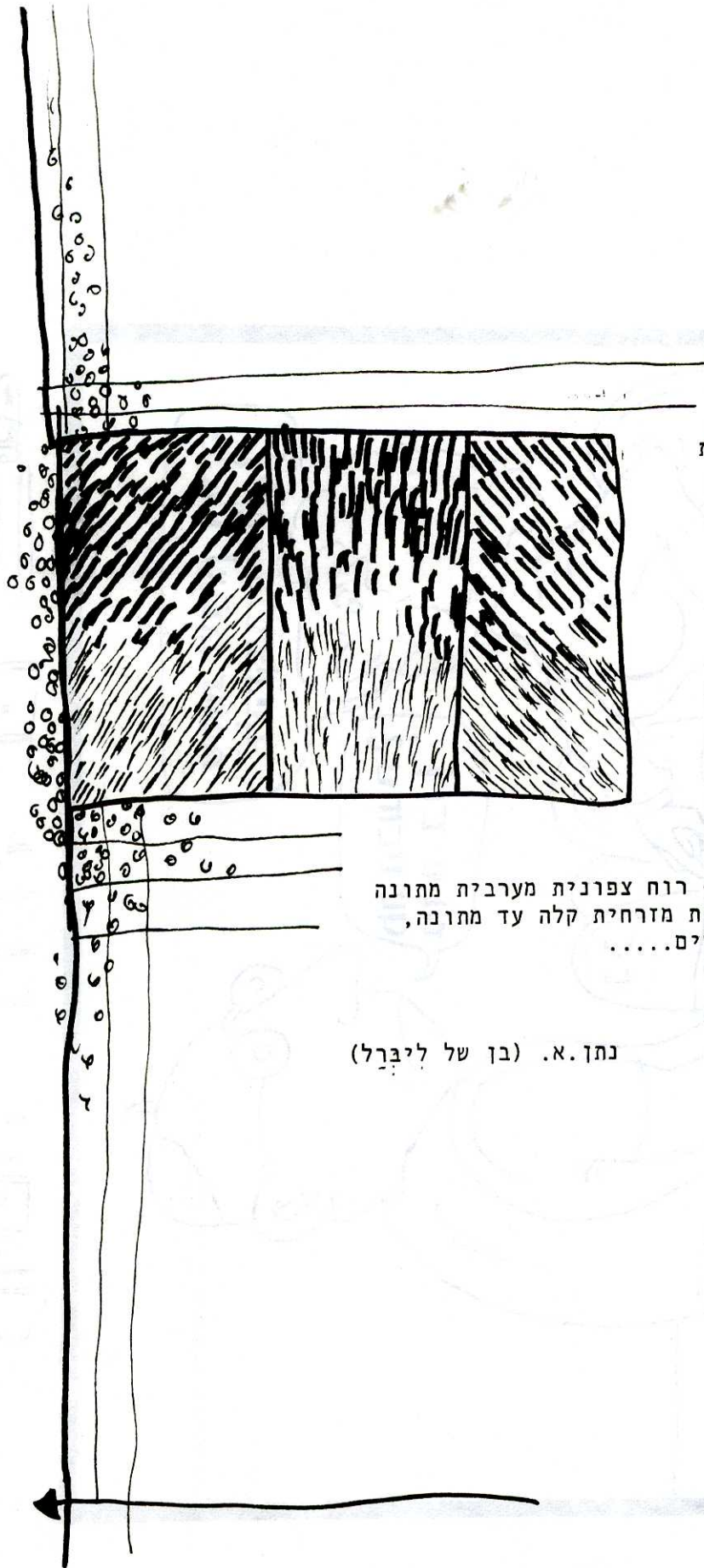
אישיות מתכווצת לתוך השממה
זריחה מתחדשת במלוא העצמה.

לחישות דקות
דעות מגובשות
אהבות נכזבות
אין סוף לקרבות.

בי"תוך קופסא"-הולכים ישר
ראשים מורדים ללא הבנה
כוון אמיתי-קצת חופשיות
אבנים בראש ללא כוונה.

חייל עם ראש קטן
הכרות מורלית
אסט עבר מזמן
אמונה פורמלית.

שתייה מופרזת
מימוש עצמי
טיסות לחלל
אבל לאומי

הדת דורשת-חילוניות צועקה
עננים גבוהים, ראות נשפכת
ספיקולציה אנושית
מניפולציה מתמשכת.

מיקריות שולטת
החברה גוררת
שאיפה לשלמות
אשלייה מוגברת

סוטה לימין...
סוטה לשמאל...
בעין אחת
רואים את הכל.....

".....לידיעת הימאים - רוח צפונית מערבית מתונה
שתשתנה עם ערב לדרומית מזרחית קלה עד מתונה,
גלים עד מטר, מטר ועשרים.....
והים יהיה נוח."

נתן.א. (בן של ליברל)

נ.ב. אני ממליץ על ב-47.

© לילי

לילי לילי לילי

אברהם יצחק ...

היכן יקברו ילדנו??

ובכן כן. באמת נשאלה השאלה היכן? מכיוון שמסיבות משפחתיות אני מנוע מלכתוב על קברים - יוקדש מאמר זה כמו רבים אחריו לנושא "היכן ילמדו ילדנו?".

ראשית חייבים להסכים - ואני חושב שכולם מסכימים עם מ.ב.ח. שאנחנו פה בכפר הנשיא - אי בריטי באמצע ארץ ישראל מולדתנו שהיא למעשה אי באמצע העולם הערבי שהוא כידוע עויין לנו-וזה לא טוב.

(זה המקום לספר על לורנס איש ערב אשר ביקר במדבריות השונים ובעקבות הרושם העז שהאיר על התושבים היו מאז ועד היום מתקבלים חילים בריטים בלבנט ע"י נחילים של ילדים בצבע זית שהיו צועקים לחילים: "אורנס, אורנס וולקוס. פליז פאקי פאקי מי ברוזר, אי האב פלנטי אוב צ'יפ וזלין פור יו")

כתבנו בצפון בשתוף עם מכון מינה סלע - הכינו תכנית מהפכנית שעקריה הם: - יום בשבוע יעבדו ילדנו במפעלים האזורים ויחסכו כסף לקראת הנסיעה שלהם לחו"ל במקום שהקבוץ יצטרך לממן את זה. חוץ מזה אין טעם שהם יעבדו בכל מיני ענפים שעד שהם יגדלו כבר יסגרו אותם.

- יום בשבוע ילמדו ילדנו בחצור.

א. כבר הציעו את זה.

ב. זה יתן לילדנו רקע להבנת הפועלים שאותם הם יצטרכו לנהל בעתיד.

ג. אולי מישהו יצליח להבין למה הם אומרים כל הזמן שהם בעד מערך

אבל בבחירות הם תמיד מצביעים ליכוד.

- יומיים בשבוע ילמדו ילדנו בבית הספר המקיף טובא-זנגריה דבר שכולם בודאי יסכימו שהוא חיובי נורא אולי זה לא יביא את השלום למזרח התיכון אבל אולי יפריך את התאוריה שעכשיו רצה בצאן - שאם יש עם אחד יותר גרוע מן היהודים זה הערבים!

- ביומיים שישארו ילמדו בנינו בישיבת "מאור ותורה" בצפת.

בנותנו תלמדנה תפירת פרוכות ומסתרי המטבח הכשר בהשגחת הרבנית הצדקת עדינה פרווה שלעסט זצ"ל. מה שבטוח שאחרי עונג שבת לא יהיה לנוער זמן או רצון או כוח להזדיין ולעשן סמים.

הצעות תובאנה לדיון בעתיד הקרוב באסיפת המונים על הגג של חדר האוכל הישן. בתכנית האמנותית שקופיות של שמעון פינקוס מהחופש שלו בנתניה.

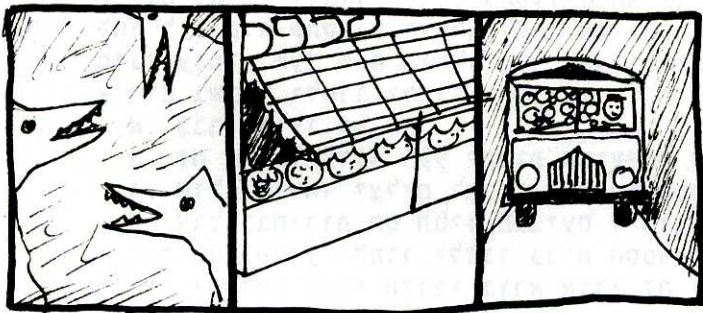
כבש בין הזאבים

אוטובוס - 842 - אסף אותי לפנות ערב - אל נהג שלא הפסיק לקשקש ולהסביר דברים לאנשים דהויים ומשועממים כמוני שעלו ומילאו את את המעבר.

מאחורי געתי תינוקת כל הדרך עד עפולה שם חיכיתי חמש דקות לכוס מיץ נעקף משמאל ומימין עד שצרחתי אל המוכר "לך תזדיין יא דפוק".

שמח וטוב לב מהפגנת הגבריות הקטנה שלי עליתי חזרה אל התינוקת שהמשיכה

להרעיש עד שהעיפות או אורות תחנת הכח בחדרה השתיקו אותה.
 תחנות סובול שטופות ניאון ומסעדות אחמד(או מוחמד או חליל)
 דגים ובשרים על הגריל חלפו על פני ועל פני עם ישראל עד
 שנפלטנו בתוך הכרך הדועך אל דוכני פלאפל ושאורמה הנחה
 לחילים וחורי תחת פתוחים לגבר הארוטי בצבעים מבריקים.
 נשיקה וחיבוק אצל הדסה וטלפון לג'ורג' שמודיע לי
 שמתארגנת "יציאה". "יציאה" אני שואל בקול רועד.
 "כן" הוא עונה. "תכין סנדוץ' ודגלים, הלילה אנחנו יוצאים".
 וכך בשעה 2300 נכנסנו לסינית האדומה שבועים ועייפים
 ויצאנו משם מפוצצים והרוסים בשעה אחת לפנות בוקר (אוכל
 סיני כידוע אף פעם לא ממלא).
 במהלך הערב הראתי לכולם את היבלות על ידי (חקלאי אמיתי)
 שמעתי על בתי ספר למוסיקה ושמרתי לקינוח את הסיפור על
 הכבשה שאכלה לגרוצקי את העיתון ואמרנו לו "אין דבר"...
 בבוקר שלמחרת התיצבתי אצל אברהם מקמל מפקח במס הכנסה
 שמטפל בתיק שלי שזה חצי שנה נעלם ואבדו עקבותיו.
 "אדון ארנברג" הוא פתח "זה יפה שבאת בשעה הנכונה אבל
 לפי ההזמנה היית צריך להיות פה
 ביום חמישי בשבוע שעבר".

המהלך שלי היה מוכן "קחחח, קחחח
 קחחח" השתעלתי. "הייתי חולה
 ולא יכולתי להגיע".
 "ינו" אמר לי אברהם מקמל "כבר
 אין טלפונים??"
 "כן" המשכתי בלי להכנס "אבל
 הגעתי כמה שיותר מהר".
 "טוב" הוא אמר "אתה בטח חושב
 שאני יודע איפה התיק שלך"...

וכך תוך כדי להוג מס הכנסתי שלא הוביל לשום מקום ולא יוביל לשום דבר
 פילחה בי הידיעה שבשלושה חודשים מאז שעברתי מהעיר לקבוץ - הפכתי
 מעירוני ממוצע פלוס לכפרי בינוני מינוס ושהיציאה בלילה הקודם אל
 הסינית האדומה לא היתה אלא זיסטה אצילית שמחלקים העירוניים (ידידי הם
 הם) לכבוד הכפריים(אני) כשאלו האחרונים מבקרים מידי כמה חודשים בעיר
 הגדולה..

חששותי רק התחזקו כשחפשתי בלי הצלחה בדפי זהב - ספר לאלוף ועצם
 מפלסטיק לכלב. כאשר בסוף מצאתי וקניתי, נפלתי מיד לשתי חנויות שמכרו
 את הפריטים האלו בפחות מחצי המחיר ששלמתי.
 ביאוש קניתי לאמא שלי תקליטים שידעתי שהיא לא תאהב ופירות מיובשים
 לאשה שאף אחד לא יאכל.

כך מצאתי את עצמי אחרי שנקלטתי לבטנו החמימה של 842 בכיוון צפון,
 עומד ברצינות במעבר ומנסה לחשב באיזה צד לשבת מבחינת השמש, וכשהתישבת
 בצד הנכון הוילון חצי מוסט ובניני ת"א אט אט נמוגים מאחורי וכביש
 החוף מבריק לפני הבנתי שההרגשה הנפלאה האופפת אותי היא אותה הרגשה
 שמרגישה הכבשה שנמלטה מתוך עדת הזאבים.

... וגם יעקב

הכוכב הבודד (באהבה לכל העופות הנוודים)

מתוך "האקספרס הפטגוני הישן"/מאת פול תרו.

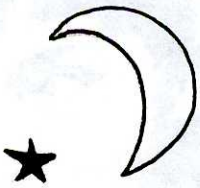
...לטעמי אין דבר מתאים יותר למסע מאשר עליה על רכבת בדיוק עם רדת הלילה וסגירתה של דלת חדר השינה על עיר קפואה ורוגשת בידיעה שהבוקר יזרח עליך בקו רוחב חדש. יכולתי לעזוב הכל מאחורי. כך אמרתי לעצמי בליבי, בשביל קרון השינה ברכבת מהירה היורדת דרומה.

ולא היה אפשר להימצא ברכבת ה"כוכב הבודד" היוצאת משיקאגו, בראשיתה של דרך החוצה שש מדינות, בלי לשמוע את המנגינות של כל השירים המהללים את הרכבת. חצי מן הג'אז הוא מוסיקת-רכבות, עצם התנועה והרעש של הרכבת מתנגנים במקצב של ג'אז. אין בכך כדי להפתיע: עידן הג'אז היה גם עידן הרכבת.

הנגנים נסעו ברכבת, או שלא נסעו בכלל וקצב הבוכנות, קול קרקוש הגלגלים והצפירה הגלמודה התגנבו לתוך השירים. וכך גם ערי הרכבת לאורך המסילה: אחרת איך אפשר לתרץ את הופעתן של ג'ופלין או קנזס-סיטי בתמלילי השירים?.

...הרי זה ברור בעליל. מה שמעניין אותי היא התעוררות בבוקר, המעבר מן המוכר אל המשונה במקצת, אל המוזר למדי, אל הנכרי, ולבסוף אל הזר לחלוטין. עצם הטיול, לא סופו, הוא החשוב; המסע, לא הנחיתה.

וכך מכיוון שאני חש כפי ספרי מסעות אחרים מרמים אותי מהבחינה הזאת, ומכיוון שאני תוהה מה בדיוק נמנע ממני, החלטתי לערוך נסוי בנסיעה אל ארץ ספרי המסעות, הרחק דרומה ככל שיקחוני הרכבות ממדפורד, מסאצ'וסטס ולסיים את ספרי במקום שבו ספרי המסעות מתחילים. וממילא לא היה לי דבר טוב יותר לעשות.

הלביה"ד דודו.

המייסד: משה בן-חיים.
עריכה: אורה נמלי.
הדפסה: מיכל דדוש+אביבה פינקוס.
עיצור: מיכל דדוש.

עיתונאית - עז הקבול.

שלומית טנא, ידיעות אחרונות

הכי אכזר סיפור מאמרו, שהופיעו לאחיותי
 בעיתון "ידיעות אחרונות" מאת שלומית טנא,
 (כנראה זילום) שאפי הנכאה

קיבאה אישור זהתפסא
 כהר בגול העין.

קיטלו את המאמרים ושימוזה אתכם
 הויכחאלי והמתין, אלקופות העיניניות שהטו
 מעלה, ולכבוד הכה שניתן נאן אקובוצים.
 המסק בקול הכוא.

כשקשה בעיד חוזרים לקיבוץ

מאת שלומית טנא, כתבת ידיעות אחרונות
 בעקבות המסעור הכלכלי חלה בשנתיים
 האחרונות עליה ניכרת במספרם של
 בני-קיבוצים שעזבו את קיבוציהם, וחזרו אליהם
 בעבור מספר שנים. בשנת תשמ"ד חזרו
 לקיבוצי התקים יותר מ-90 משפחות של ילדי
 קיבוץ, ובצירוף 75 חוזרים. בתשס"ה חלה עליה
 במספר החוזרים, אם כי אין עדיין אומדן מדויק.

רכז ועדת הקליטה של התקים, רן כחן, ציין כי
 התופעה נמצאה בעיקר בקיבוצים המשתרלים להק
 נות לבניהם שעזבו, הרגשה שהקיבוץ הוא עדיין
 ביתם. מזמינים אותם לחגים ולאירועים, ושולחים
 להם שי לחג בראשיהשנה ובפסח. בנים החוזרים
 מתקבלים לחברות בקיבוץ בתום שנת מועמדות,
 אך פטורים מבידוקים גרפולוגיים ופסיכולוגיים,
 אותם עוברים מועמדים אחרים.

עמוד 8 ידיעות אחרונות

19.1.86

רבע מהתלמידים בקיבוץ אינם שוללים ירידה

— העלה סקר שנערך בקרב 30% תלמידים בכיתה י"א

■ „אדם זכאי לחיות היכן שטוב לו“

ליום הילזניים, קיבוצניקים
 וישראלים.

הרעת ליברמן, מלמדים
 המימצאים שהמזכירים: אמר
 צעיר התקשורת משפיעים
 על בני הנוער בקיבוץ יותר
 מאשר תרדיהם.

מרוסק מתברר עוד, כי
 32% מבני הנוער חמכו כי
 תופעת הסרבנות לאתגוליה
 במלחמת לבנון, בנימוק ש"
 הסרבנות משפיעה על ה-
 שלטון ומקרב את השלום.

מאת שלומית טנא, כתבת ידיעות אחרונות
 כי 25 אחוז מהנשאלים בסקר, שנערך בקרב 302
 תלמידי י"א בקיבוץ הארצי, אינם שוללים ירידה מן
 הארץ, בנימוק שזכותו של כל אדם לחיות בכל מקום
 שמוכח לו. עם זאת, סבורים מרבית הנשאלים, כי ה-
 ירידה פוגעת במדינה ופותרת את בעיותיהם של
 החוזרים.

הסקר נערך לפני ששנה | השמאל והמרכזאליים. הוד
 ע"י המנהל יעקב ליברמן ר | זיהתם עם הציונות, זלום
 מתייס עתה בריבון, היצור | עכשיל השומר הצעיר ר
 משותף. אחד מצויצאיר ה" | מפ"ם עוד פחדה מן. ל-
 מסתערים: רק כ-50 אחוז | עומת זאת, רואים עצמם
 מהנשאלים מחזירים עם 80 אחוז מהנשאלים ישראל

20.1.86

הנשיא הרצוג: ישראל עלולה להפוך שם נידוך לבלפאסט

בנאומו בפתיחת הוועידה ה-14 של הקיבוץ המאוחד הוא הזהיר מפני גילויי הגזענות בארץ והוועידה תדון בהצעות לקלוט תלמידים מעיירות פיתוח במוסדות החינוך של הקיבוצים

24.1.86

רייב מאנקס של הקיבוצים כגזענות, הקשרים שבין התינועה לישוכיה האוטונומיה הכלכלית של כל קיבוץ והקטנת הניכוד בין הקיבוצים לעיירות הפיתוח.

הוועידה תדון, בין השאר, בהצעות לפתוח את בתיהם פר של הקיבוצים לתלמידים מעיירות וממושבים שכנים, ובמכירת חלק מהמפעלים האזוריים של הקיבוצים, שום עתירי עבודה שכחה.

מאת שלומית טנא, כתבת "ידעות אחרונות" -

נשיא המדינה חיים הרצוג, שהתארח בוועידה ה-14 של הקיבוץ הארצי שנפתחה אתמול בקיבוץ כפרמנח, הזהיר מפני גילוייה של תופעת הגזענות, "העלולה לנפץ את החלום הציוני ולהפוך את הארץ היפה הזאת לשם נידוך לבלפאסט, קפריסין ולבנון".

עם זאת, קרא הנשיא לחברי הקיבוצים שלא לרדות. את הגילויים המכוערים האלו עם רת ישראל".

3.2.86 קיבוצניקים בלי בגדים

מאת שלומית טנא, כתבת "ידעות אחרונות" - גם זה סממן של חברת השפע: בקיבוץ הגנייה א' מתרבה מספרם של אלה המוסרים בגדים לכביסה, מבלי לסמן עליהם את מספר הזיהוי. כדי להחזיר את האבידות לבעלים נערך מדי שנה, בסתיו ובאביב, "יריד" של בגדים לא מסומנים, שנותרו במחסן הכביסה. אז מסתבר כי אין ביקוש רב לפרטיים הלא-מוזהים, למרות שפריטי הלבוש הם נמצב טוב. הבגדים נתערוכה מסודרים בשלוש קבוצות: בגדים שנמסרו לכביסה לפני שנה, ואותם יכול כל אחד לקבל בחינם, בגדים שכונסו לפני חצי שנה, וכל מי שחפץ בהם יוכל לקבלם בתצוגה הבאה אם לא יירדשו עד אז על ידי בעליהם ובגדים שגונחו רק באחרונה, ובשלב זה הם לא מיועדים לחלוקה אלא מחכים לדיהוי של בעליהם. בתצוגה האחרונה ביקרו 50 איש בלבד, במשך שבוע תמים שודיתה פתוחה.

הקיבוץ - לא עיר-תיקלט 29.1.86

מאת שלומית טנא, כתבת "ידעות אחרונות" -

הגנת עירוניים רבים המנסים להיקלט בקיבוץ בתקווה להציל את נישואיהם הכושלים, מתגוררים זמן קצר אחרי הגיעם לקיבוץ. בחדש האחרון הובאו לטיפול המחלקה המשפ' סית של הקיבוץ הארצי ארבעה מקרי גירושין, של זוגות נקלטים שהגיעו מהעיר. מסתבר כי המעבר לקיבוץ רווקא מחריף את בעיותיהם של בני-זוג הנמצאים במשבר, לאחר שהעבודה במשקי הבית מצטמקת עד למינימום, יש שיוזג בין הבעל לאישה, והמשפחה מבלה זמן רב יחריז.

כתב "הרף הירוק", המוסף הקיבוצי של "על המשמר", מוסר כי מהבחינה המשפטית אין לקיבוץ כל מחויבות להמשיך ולהחזיק את בני הזוג שהתגרשו. אולם, קיבוצים רבים נוהגים לפנים משורת הדין, ומקבלים לחברות את האשה וילדיה. יש בעלי לים המנצלים נדיבות זו, ועוברים עם המשפחה לקיבוץ תוך ידיעה כי הגירושין קרובים, ובתקווה כי בכך ימצא פתרון נאות לאשה וילדיה.

המחלקה המשפטית של הקיבוץ עוסקת עתה בניסוח תצהיר, הכולל סעיף לפיו גירושין תוך חמש שנים ממועד הקליטה בקיבוץ כמוהם כהודעה על עזיבה של המשפחה כולה. כל זוג שיבקש להיקלט בקיבוץ יירדש לחתום על הצהרה זו.

רכו ועדת הקליטה של התק"ם, רם כחן, ציין כי ידעני נישואין רבים מפנים זוגות במשבר לקיבוץ, תוך הצהרה מוטעית שהמקום הוא מעין "עיר מיקלט".

כובע טמבל על ראש-קטן

צאו מזה: נשיא המדינה, חיים הרצוג, קרא אתמול לצעירי הקיבוצים לצאת מהראש הקטן ולהגביר את מעורבותם בכל תחומי החיים במדינה. הנשיא, (בתמונה), נפגש עם 300 משתתפי סמינר כיתות י"ג של הקיבוץ הארצי בסמינר גבעת-יחכיבה, וציין כי תופעת "הראש הקטן" מנוגדת לכל מה שייצגה תמיד תנועת השומר-הצעיר. לדבריו, רוב צעירי הקיבוצים מוכנים לתרום את חלקם למיטב היחידות הלוחמות, אבל רק מעטים מתגוררים לקצונה.

2122 • למודעות: מקווה ישראל 10; המצה: תל-אביב יבנה 518; המצה: רח' הרצליה 21, טל. 531840 • סוף תוצות: 32288 • אין המערכת אחראית ואינה מחזירה בתבייד

דיעות אחרונות עמוד 5

22.1.86